

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Det er jo et konkret ændringsforslag til et konkret lovforslag, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Ministeren kan godt komme herop og sige, at det ikke er en straf, men jeg ved ikke, hvordan kommunerne opfatter det. Jeg tror ikke, de opfatter dette her som et venligt klap på kinden, og jeg synes, det er på tide, at man begynder at tage den kommunale økonomi alvorligt på en anden måde. Det er jo bl.a. et resultat af den politik, der bliver ført herindefra, at udgifterne til overførselsindkomster ikke kan komme ned, og at der stadig væk er stigende udgifter på børne- og ældreområdet, fordi der er et stigende behov. Det kan ikke nytte noget, at man bliver ved med at holde den stramme økonomiske spændetrøje på kommunerne, som man har gjort indtil nu.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg gentager, at forhandlingerne drejer sig om et ændringsforslag til en konkret lovgivning.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde til fru Pernille Frahm tidligere, nemlig at der foreligger en frivillig aftale mellem Kommunernes Landsforening og regeringen om økonomien for 1993. Den er baseret på forventede udgifter og forventede indtægter, og der indgår elementer som en budgetgaranti og en finansieringsgaranti, altså netop at statskassen påtager sig en del af risikoen for udgiftsforventningerne og indtægtsforventningerne i kommunerne, og at vi gennem lån i Hypotekbanken har sikret, at man kunne finansiere på uændret skat eller på et skatteniveau, der var 0,2 procentpoint lavere.

Hr. Poul Nødgaard siger, at vi i stedet kunne vælge helt at inddrage de hypotekbanklån, som var stillet kommunerne i udsigt. Det ville netop være at berøre kommunerne at sige, at de, efter at de havde vedtaget budgetterne, nu ikke kunne få hypotekbanklån, når de havde regnet med at skulle modtage dem. Det ville være direkte indgreb i de budgetter, der allerede er vedtaget – også i de kommuner, der havde overholdt henstillingen.

Jeg må lige gøre hr. Poul Nødgaard opmærksom på, at det ikke er ganske rigtigt, når man tæller de kommuner, der har overholdt aftalen, målt på 1993, for man skal tilbage til udgangspunktet 1989 for at se, hvad de samme kommuner har gjort siden 1989, hvis man skulle vurdere aftaleoverholdelse i hele aftaleperioden. Og derved kommer man frem til, at det er over halvdelen af landets kommuner, der har overholdt aftalen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 8 stemte for, 118 imod.

§ 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til beredskabsloven.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 2/12 92. Første behandling 9/12 92. Betænkning 11/12 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-82

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 133:

Forslag til lov om beskyttelsesrum.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 2/12 92. Første behandling 9/12 92. Betænkning 11/12 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-22

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om ændring af værnepligtsloven og lov om værnepligtens opfyldelse ved civilt arbejde. (Ændring af den centrale administration m.v.).

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 2/12 92. Første behandling 9/12 92. Betænkning 15/12 92. Ændringsforslag af 15/12 92 uden for betænkningen af indenrigsministeren).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af indenrigsministeren.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Da jeg har forstået, at lovforslaget vil blive begæret tilbagesendt til udvalget til fornyet behandling inden tredje behandling, skal jeg tilkendegive, at jeg ønsker at tage ændringsforslaget til § 1, stk. 1, nr. 6, tilbage, idet jeg håber, at vi kan få den nødvendige afklaring under udvalgsbehandlingen.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Indenrigsministeren har nu taget ændringsforslag nr. 2 tilbage. Er der nogen, der ønsker at optage dette forslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet. Så er forhandlingen i øvrigt åbnet.

Jens Thoft (SF):

Jeg vil gerne sige tak til indenrigsministeren, fordi han har taget ændringsforslaget tilbage. Jeg håber, at resultatet bliver, at vi giver ministeren mulighed for at afkræve myndigheder oplysninger, som udelukkende har med sessionsforhold at gøre. Det, vi var utilfredse med, og som var årsagen til ændringsforslaget, var jo, at det i den oprindelige paragraf foreslået af ministeren hed, at enhver anden myndighed kunne afkræves oplysninger om værnepligtiges rent private forhold, og det syntes vi var vel meget. Jeg har forstået, at ministeren er enig i det.

Dernæst vil jeg så mindeligt bede ministeren under denne præcisering om at fastslå, at det naturligvis bør være undtagelsesvis, at man ikke indhenter samtykke eller i det mindste underretter den sessionssøgende om, at man vil